

Geringe vorderingen - Luxemburg

 Let op: de oorspronkelijke versie van deze pagina ([fr](#)) is onlangs gewijzigd. Aan de vertaling in het Nederlands wordt momenteel gewerkt.

INHOUDSOPGAVE

- [1 Het bestaan van een specifieke procedure voor geringe vorderingen](#)
 - [1.1 Toepassingsgebied van de procedure, grensbedrag](#)
 - [1.2 Toepassing van de procedure](#)
 - [1.3 Formulieren](#)
 - [1.4 Rechtsbijstand](#)
 - [1.5 Regels betreffende het bewijs](#)
 - [1.6 Schriftelijke procedure](#)
 - [1.7 Inhoud van het vonnis](#)
 - [1.8 Vergoeding van de kosten](#)
 - [1.9 Mogelijkheid van hoger beroep](#)

1 Het bestaan van een specifieke procedure voor geringe vorderingen

Naast de in Verordening (EG) nr. 861/2007 van 11 juli 2007 vastgestelde Europese procedure voor geringe vorderingen, voorziet het Luxemburgse recht in een vereenvoudigde procedure om schuldvorderingen tot 10 000 EUR in hoofdsom (rente en kosten niet inbegrepen) in te vorderen, de zogenaamde "betalingsbevelprocedure" (*procédure des ordonnances de paiement*).

1.1 Toepassingsgebied van de procedure, grensbedrag

De invordering van schuldvorderingen volgens de betalingsbevelprocedure is mogelijk voor alle geldvorderingen tot 10 000 EUR, mits de schuldenaar zijn woonplaats in Luxemburg heeft.

1.2 Toepassing van de procedure

Een beroep op de betalingsbevelprocedure is facultatief. De schuldeiser kan er ook voor opteren de zaak door middel van dagvaarding bij de vrederechter aanhangig te maken.

Een van de verschillen tussen de betalingsbevelprocedure voor de vrederechter en de verzoekschriftprocedure bestaat erin dat de procedure voor de vrederechter tot een vonnis (*jugement*) kan leiden, terwijl de procedure voor de arrondissementsrechtbank alleen maar tot een rechterlijk bevel (*ordonnance*) kan leiden.

1.3 Formulieren

Het verzoekschrift voor het verkrijgen van een betalingsbevel wordt ingediend op de griffie van de vrederechter door middel van een eenvoudige mondelinge of schriftelijke verklaring.

Die verklaring moet op straffe van nietigheid de naam, de voornaam, het beroep en de woon- of verblijfplaats van de eiser en de verweerder en het bedrag en de oorsprong van de schuldvordering vermelden en het verzoek tot het verkrijgen van een voorwaardelijk betalingsbevel behelzen.

De schuldeiser moet bij zijn verklaring alle documenten voegen die het bestaan en het bedrag van de vordering aantonen of deze naderhand overleggen.

Uit de vergelijking van de wettelijke bepalingen blijkt dat de motiveringsplicht minder streng is voor de procedure die bij de vrederechter wordt ingesteld: het volstaat immers om het bedrag en de oorsprong van de schuldvordering te vermelden.

1.4 Rechtsbijstand

De wet verplicht gerechtsdeurwaarders of rechterlijke instanties niet de rechtzoekenden bijstand te verlenen.

1.5 Regels betreffende het bewijs

De bewijsregeling van gemeen recht is van toepassing.

1.6 Schriftelijke procedure

Indien de schuldenaar verzet aantekent en de schuldeiser de procedure wenst voort te zetten, dient er een openbare behandeling ter zitting plaats te vinden.

1.7 Inhoud van het vonnis

Het vonnis dat volgens de betalingsbevelprocedure wordt uitgesproken, moet voldoen aan dezelfde regels en beginselen als vonnissen die volgens de gewone procedure worden uitgesproken.

1.8 Vergoeding van de kosten

Volgens het Luxemburgse recht wordt de partij die het proces verliest normaal gesproken veroordeeld tot de betaling van de kosten. De in het ongelijk gestelde partij wordt tot betaling van de kosten veroordeeld, tenzij de rechtbank bij bijzondere en gemotiveerde beslissing de kosten geheel of ten dele ten laste legt van een andere partij. Indien de partij die het proces wint gerechtskosten heeft moeten betalen, kan zij deze verhalen op de andere partij.

Anders dan in andere landen worden de advocatenkosten niet systematisch vergoed. In Luxemburg omvatten de in artikel 238 van het nieuwe wetboek van burgerlijke rechtsvordering bedoelde kosten de kosten van de gerechtsdeurwaarder en van het deskundigenonderzoek, vergoedingen die eventueel aan de getuigen zijn betaald, kosten van vertaling enzovoort, maar dus niet de advocatenkosten.

De rechter kan de in het gelijk gestelde partij echter een vergoeding toekennen die de kosten van het proces, waaronder de advocatenkosten, compenseert. Dat is met name het geval wanneer het onbillijk zou zijn dat een partij uitgaven moet dragen die niet onder de kosten zijn begrepen; de rechter kan de andere partij dan veroordelen tot betaling van het door hem vastgestelde bedrag.

Opgemerkt zij dat de beslissing of al dan niet een procedurevergoeding wordt toegekend, aan de wijsheid van de rechter wordt overgelaten, net als het bedrag van deze vergoeding.

1.9 Mogelijkheid van hoger beroep

De regels van gemeen recht zijn van toepassing op het betalingsbevel. Tegen een vonnis van de vrederechter kan beroep worden ingesteld, indien de vordering meer dan 2000 EUR bedraagt.

Links

<http://www.legilux.lu/>; <https://justice.public.lu/fr.html>

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Laatste update: 14/06/2017